

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vetere Clerico, Monacho, Clerico-Monacho, Libri Tres

Primus veterem habitum: Secundus conuictum ac disciplinam: Tertius honores ac priuilegia describit

De Clerici, Monachi Vetere Institvto. Liber Primvs - Distinctus in tres Partes. In quibus, praeter veterem eorum habitu[m], multa quoque inserta de veste veterum laicorum. Breuiterq[ue] explicata singulorum origo, & antiquitas.

Landmeter, Laurentius

Lovanii, 1626

Cap. I. Etymologia vocis, Monachus, explicata. rëfellitur Scaliger.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11007

LIBRI PRIMI PARS SECVNDA.

CAPVT I.

*Etymologia vocis, Monachus, explicata.
refellitur Scaliger.*

Rdior, vt in Clericis feci,
à vocis siue nominis sig-
nificatione . In quâ red-
dendâ Doctores nonnihil
variant.

S. Hieronymus in Epi-
stolâ ad Heliod. Videtur solis Eremitis so-
litariè degentibus hoc nomē tribuere. *In-
terpretare* (inquit) *nomen Monachi, hoc est
tuum: quid facis in turbâ qui solus es?* Sed re-
strictius ibi loqui S. Hieronymū sufficiē-
ti argumēto est, quod Eremitæ ceperint à
Paulo Thebano, ipso Hieronymo aucto-
re: institutum autem monasticum ceperit
à temporibus Apostolorum, teste S. Dio-

N 3

nyfio,

*De Eccl.
hierar.
cap. 63*

nifio . Imò ipse S. Hieronymus in ep. ad Eustochium, nomē monachi cōmune facit tam Eremitis quam Cænobitis. S. Aug. Monachum interpretatur, qui in cōmunitate cum alijs eiusdem secum instituti sic viuit, vt cum eis sit ei anima vna & cor vnum: *uovos enim* (inquit) *vnus dicitur: & non vnus quomodocumque, nam & in turba vnus est; sed vna cū multis vnus dici potest, uovos non potest, id est vnus solus. Qui ergo sic viuit in vnum vt vnum hominem faciat, vt sit, illi verè cum fratribus anima vna, rectè dicitur uovos, id est, vnus solus.* Ita ille.

*super
Psal.
Eccē quā
bonum.*

*Dyonis.
sup.*

Tertiò & propriè S. Dyonis. Monachos sic appellatos dicit, à puro Dei famulatu, indiuiduaq; ac singulari vitâ promissione ac voto firmatâ: qua eos vnum efficit rerum diuinarum coniunctionibus, atque cum vno cōiungit, & cum sacra monade colligit. Obiter hic aduerto, longe errasse Scaligerum, qui eo argumento libros S. Dyonisij reprobat vt supposititios, quod in ijs mētio monachorum fit. Quasi temporibus S. Dyonisij nondum vlli monachi extiterint, cum ex
eius

ET MONACHORVM HABITV. 103
eius opinione illi ceperint cum Paulo Ere-
mita: prioribus autem temporibus Chri-
stiani, vt loquutus est Tertull. non fuerint
siluicola & exules vitæ. Sed errat Scaliger. &
eum eruditè refutat Lanfseius in Apolog.
pro libris S. Dyonisij. Neque enim quando
Therapeutas aut Monachos nominat
Dyonisius, eos intelligit, qui in vastis soli-
tudinibus oberrātes solitarij viuebāt, *silui-
cola & exules vitæ*: Sed eos dixit mona-
chos, qui licet ex vi instituti monastici lai-
corū ordinem non transcenderēt, maiorē
tamē vitæ sanctimoniam profitebantur,
pijs prædicationibus dabāt operā studio-
sius, ab sæcularium rerum strepitu recede-
bant, in medio cœtu Christianorum, ita
viuebant; vt longè quā vulgo religiosius
Deo vitam consecrassē constaret: vni ni-
mirum monadi adhærentes. Vnde & tria
vota religioni (vt loquuntur Scholastici)
substantialia emittebant. Hoc enim fece-
rant Apostoli, qui licet ex Christi ordina-
tione essēt Clerici, monasticē tamē quoq;
profebantur: vt meritò Bellarm. vocet
eos

Bellar.
lib de
Monach.
cap 5.
Aug 17.
de ciuit.
cap 4.
S. Tb.
2. 2. q.
88 ar. 4.
ad. 3.

eos, *primos Christianorum monachos*. Vouisse Apostolos auctor est S. August. & sequitur S. Thomas. *Dixerunt potentes illi* (inquit S. August.) *Ecce nos dimisimus omnia, & secuti sumus te. hoc votum potentissimi illi vouerant*. Vouisse autem eos non quia Clerici erant, sed quâ Monachi (præterquam quod euidens sit huiusmodi vota ad institutum Clericorum non pertinere) argumento est; hâc potissimum ratione, Canonicos illos qui Monachismum adsumebant ab alijs fuisse discretos, quod dicta vota emitterent. Docet Molanus, libro de Canonicis.

d. g. c. 6.

CAPVT II.

Institutum monasticum antiquissimum latissime mox ab Ecclesia exordio diffusum.

INstitutum Monachorum cepit, vt ex Dyonisio diximus, à temporibus Apostolorum, ac initio nascentis Ecclesiæ. Imò & vetus testamentum suos habuit Monachos. Vnde Eliâ, Elizæum, & filios Prophe-